

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας στο πλευρό των Χριστιανών της Μέσης Ανατολής - Διορισμός Αποκρισιάριου στα Πατριαρχεία Αντιόχειας και Ιεροσολύμων

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Την έμπρακτη υποστήριξή του προς τις χειμαζόμενες από τους πολέμους Παλαίφατες Εκκλησίες της Αντιόχεια και των Ιεροσολύμων δείχνει το Παλαίφατο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής με τον Πρωθιεράρχη Αυτής, Πάπα και Πατριάρχη [κ.κ. Θεόδωρο Β΄](#) να διορίζει Αποκρισιάριο τον Μητροπολίτη Πηλουσίου κ. Νάρκισσο.

Η κίνηση αυτή μπορεί να έγινε [στο πλαίσιο Διοικητικών ανακατατάξεων](#), ωστόσο είναι εκτός από συμβολική και ουσιαστική καθώς δείχνει το αμέριστο ενδιαφέρον και την μέριμνα της αδελφής Εκκλησίας της Αλεξανδρείας προς τις άλλες αδελφές Εκκλησίες της Μέσης Ανατολής οι οποίες δοκιμάζονται.

Ο Πατριάρχης Θεόδωρος κατά την Πατριαρχική Θεία Λειτουργία των Θεοφανείων η οποία τελέστηκε στον Καθεδρικό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, μεταξύ άλλων, ανακοίνωσε την απονομή του εκκλησιαστικού αξιώματος «τοῦ Ἀποκρισιαρίου τοῦ Πρεσβυγενοῦς Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, πάσης γῆς Αἰγύπτου καί πάσης Ἀφρικῆς παρά τοῖς Παλαιφάτοις Πατριαρχικοῖς Θρόνοις Ἀντιοχείας τε καί Ἱεροσολύμων και παρά τὰς λοιπὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας ἐν τῇ χειμαζομένη ὑπὸ πολεμικῶν ἐχθροπραξιῶν Μέσῃ Ἀνατολῇ», στον Μητροπολίτη κ. Νάρκισσο.

Ὅπως ἐπεξηγείται στο σχετικό [Πατριαρχικό Εὐεργετήριο Γράμμα](#), η πράξη αυτή έγινε: *“ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἐν πνεύματι ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, ἀδελφοσύνης καὶ ὁμονοίας γονίμου συνεργασίας, προκοπῆς καὶ πνευματικῆς προαγωγῆς, οὐ μὴν καὶ ἐπιλύσεως καὶ ὑπερβάσεως τυχουσῶν ἀναφυομένων διαστάσεων ἢ ἐν γένει διαφορῶν, ἐν ὀνόματι τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου τοῦ Θεοῦ και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Σταυρωθέντος καὶ Ἀναστάντος ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς και σωτηρίας”*.

Εργαζόμενος και προσευχόμενος για Ειρήνη στη

Μέση Ανατολή

Σε πρόσφατη συνέντευξή του στην εφημερίδα Παραπολιτικά και την Δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη ο Πατριάρχης Θεόδωρος είχε μιλήσει για την κατάσταση τη Μέση Ανατολή και είχε ευχηθεί για Ειρήνη στην χειμαζόμενη από πόλεμου περιοχή. *“.....Χρειάζεται πολλή δουλειά για να επιτευχθεί η ειρήνη. Αυτό μας διδάσκει η ιστορία στην περιοχή. Η καλύτερη ευχή και προσευχή μου είναι για διαρκή ειρήνη στην Μέση Ανατολή, κυρίως στις καρδιές των ανθρώπων. Είναι λυπηρό να βλέπουμε καθημερινά να σκοτώνονται άδικα αθώες ψυχές και μάλιστα άκακα παιδιά. Κάθε πλευρά υποστηρίζει ότι έχει δίκιο. Αυτό δεν θα βοηθήσει στην επίλυση των προβλημάτων. Χρειάζεται διάλογος, διαλλαγή και ισχυρή διπλωματία. Χρειάζεται αγώνας και πολλή προσευχή”.* ([Διαβάστε ΕΔΩ αναλυτικά τη συνέντευξη](#)).

Εργαζόμενος και προσευχόμενος για την Ειρήνη στην Μέση Ανατολή ο Ιεραπόστολος Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος όρισε αντιπρόσωπο του Αλεξανδρινού Θρόνου σε αυτές της περιοχές προκειμένου να υπάρχει άμεση και σαφή εικόνα για όσα συμβαίνουν και αφορούν τους αδελφούς χριστιανούς στη Μέση Ανατολή.

Ο Μητροπολίτης Πηλουσίου Νάρκισσος

Την ευθύνη αυτής της αποστολής αναλαμβάνει ο **Μητροπολίτης Πηλουσίου κ. Νάρκισσος** ο οποίος είναι ένας εκ των στενών συνεργατών του Προκαθημένου του Δευτερόθρονου Πατριαρχείου. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πηλουσίου, Υπέρτιμος και Έξαρχος πρώτης Αυγουσταμνικής και Μεσημβρίας κ. Νάρκισσος, κατά κόσμον Samer Gammoh, εγεννήθη το 1968 στο Αμμάν της Ιορδανίας, όπου επεράτωσε τις εγκύκλιες σπουδές του στο National Orthodox School.

Είναι απόφοιτος του τμήματος Θεολογίας της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1988-1992), όπου και παρακολούθησε μεταπτυχιακές σπουδές στην Ιστορία των Δογμάτων (1992-1994). Εκάρην Μοναχός στις 14/2/1994 από τον μακαριστό Μητροπολίτη Νικαίας κυρό Ιάκωβο (Γκίνη). Από τον ίδιο Μητροπολίτη χειροτονήθηκε Διάκονος στις 15/2/1994 και Πρεσβύτερος, προχειρισθείς αυθημερόν σε Αρχιμανδρίτη από τον Μητροπολίτη Μεγάρων κ. Βαρθολομαίο στις 11/6/1994 στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μεγάρων, όπου υπηρέτησε 16 συναπτά έτη ως Εφημέριος Ιεροκήρυκας.

Μετακληθείς στο Παλαίφατο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας από την Α.Θ.Μ. τον Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρο Β΄ στις 16/2/2009, έκτοτε προσφέρει τις υπηρεσίες του στην Ι. Πατριαρχική Μονή Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου, όπου

εγκαταβιούσε ως Σχολάρχης της Πατριαρχικής Σχολής Αλεξανδρείας 'Άγιος Αθανάσιος', ως Γραμματέας επί των Αραβικών της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου, και ως Ιεροκήρυκας και υπεύθυνος του κατηχητικού και του νεανικού έργου των Αραβοφώνων ενοριών της Αλεξάνδρειας.

Την 23η Νοεμβρίου 2013 προτάσει της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου Β΄, εξελέγη υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Μητροπολίτης Νουβίας, Υπέρτιμος και Έξαρχος παντός Σουδάν. Χειροτονήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2013 στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Σάββα του Ηγιασμένου Αλεξανδρείας υπό της Α.Θ.Μ. Την 24η Νοεμβρίου 2015, τη προτάσει της Α.Θ.Μ., εξελέγη υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας Μητροπολίτης Άκκρας. Στις 14 Σεπτεμβρίου 2016 διορίστηκε υπό της Α.Θ.Μ. Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας. Την 9η Οκτωβρίου 2019 προτάσει της Α.Θ.Μ. του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου Β΄, εξελέγη υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Μητροπολίτης Ναυκράτιδος.

Την 12η Ιανουαρίου 2022, εξελέγη υπο της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Μητροπολίτης Πηλουσίου.

Τι ήταν ο Αποκρισιάριος;

Σύμφωνα με τον βυζαντινολόγο Αλεξάντρ Πετρόβιτς Καζντάν, ο αποκρισάριος ή αποκρισιάριος (σε λατινοποιημένη μορφή *apokrisiarios*) ήταν υψηλόβαθμος διπλωματικός αξιωματούχος κατά την Ύστερη Αρχαιότητα και τον πρώιμο

Μεσαίωνα. Ο αυθεντικός αντίστοιχος λατινικός όρος ήταν *responsalis* («ο απαντών»). Ο τίτλος χρησιμοποιούνταν από Βυζαντινούς πρεσβευτές, καθώς και από εκπροσώπους επισκόπων στις κοσμικές αρχές. Ο αποκρισιάριος ήταν ένας κληρικός που υπηρετούσε ως εκπρόσωπος (περιγραφόμενος επίσης ως λεγάτος, λιγότερο ακριβής όρος) ενός πατριάρχη ή άλλου επισκόπου στη βυζαντινή αυτοκρατορική αυλή της Κωνσταντινούπολης. Το αξίωμα υπήρχε από τον 5ο αιώνα, αλλά θεσμοθετήθηκε με νόμο για πρώτη φορά επί αυτοκράτορα Ιουστινιανού Α' (527-565). Αρκετές από τις σημαντικότερες εκκλησιαστικές έδρες διατηρούσαν μόνιμους αποκρισιάρχους στην αυτοκρατορική πρωτεύουσα. Οι σημαντικότεροι από αυτούς ήταν οι παπικοί (περίπου από το 452 έως το 743). Ο τίτλος χρησιμοποιούνταν επίσης για τον αντιπρόσωπο ενός μητροπολίτη στην αυλή του «επιχώριου» πατριάρχη του είτε στην Κωνσταντινούπολη, στην Αλεξάνδρεια, στην Αντιόχεια ή στα Ιεροσόλυμα και για κοσμικούς αξιωματούχους που μετέφεραν αλληλογραφία του Βυζαντινού αυτοκράτορα.